

ת"פ 1624/11/20 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו בד

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 1624-11-20 מדינת ישראל נ' אבו בד

לפני: כבוד השופט גיא אבנן

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: אברהם אבו בד

בשם המאשימה: עו"ד סעד סונדוס

בשם הנאשם: עו"ד עומר מסארווה

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות הפרעה לעובד ציבור, לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין. הוא הופנה לקבלת תסקיר מבחן וכן לממונה על עבודות שירות, שמצא אותו מתאים.

כתב אישום מתוקן

1. ביום 20.6.20 סמוך לשעה 09:00 בשמורת הטבע חוף בית ינאי, הבחין פקח רשות הטבע והגנים אופיר בריקנשטיין (להלן: הפקח) בנאשם, שהטיל את מימיו בחניית השמורה. הפקח ניגש לנאשם וביקש ממנו לגשת לשירותים הציבוריים בשמורה, אך זה השיב שאינו יודע את מיקומם. הפקח הראה לנאשם את מבנה השירותים והצביע לכיוונם, אך הנאשם לא שעה להוראתו. לפיכך ביקש הפקח מהנאשם להזדהות, ומשזה ענה כי אין בידיו תעודת זהות, הזעיק הפקח את המשטרה ועיכב את הנאשם כדין. אז החל הנאשם להתלהם וצעק לעבר הפקח: "אני לא ממתין אתך, מי אתה בכלל, אני שם עליך זין, אני שם פס עליך", והחל ללכת לעבר רכבו. בהמשך לכך, דחף הנאשם את הפקח, ואחר ששהה עמו שפך על הפקח כוס עם משקה אלכוהולי. השניים נכנסו לרכב ונסעו מהמקום.

תסקיר מבחן

2. על מנת להקטין את הפגיעה בצנעת הפרט, יובא תוכן התסקיר בצמצום. הנאשם בן 23, רווק, מתכנן להתארס בקרוב, ועובד כשכיר בתחום האינסטלציה. הוא סיים 11 שנות לימוד והחל לעבוד במכון לשטיפת מכונות. לחובתו הרשעה בסיוע לניסיון שוד בגינה נדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, שאת חלקם ריצה במאסר בפועל בעקבות הפקעת עבודות השירות, בשל מידע מודיעיני לחשש מפגיעה בחייו. לדבריו, מאז שחרורו ממאסר ניתק קשרים חברתיים בעייתיים, ומתמקד בעבודתו ובסיום בניית ביתו. הנאשם קיבל אחריות חלקית על מעשיו כשהודה בחלקו הראשון של האירוע, אך כפר בטענה כי דחף את הפקח. לדבריו, הוא בוש בהתנהגותו ומצר עליה. ניסיון לשלבו בהליך טיפולי לא צלח מסיבות שאינן תלויות בנאשם, ובדיקות שתן שנתן נמצאו נקיות מסמים. קצינת המבחן המליצה להעדיף את הפן השיקומי, בדמות צו מבחן לצד ביצוע של"צ והארכת מאסר על-תנאי.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם לשוב ולהפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים, מאחר שלדבריו הלה משולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן על בסיס שבועי, והספיק להשתתף בשישה מפגשים. הבקשה נדחתה לאחר שנקבע כי התקבל תסקיר מלא וסופי. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. היא הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, סקרה את התנהלותו של הנאשם בשירות המבחן, כשנטל אחריות חלקית על מעשיו, את קשייו בוויסות דחפיו ונטייתו לאימפולסיביות. היא עמדה על ביצוע העבירה חודשים אחדים לאחר שהנאשם הורשע בסיוע לניסיון שוד, ועל כך שמאסר על-תנאי בן 4 חודשים איננו חל אך מכיוון שהנאשם החל לרצות את עבודות השירות לאחר ביצוע העבירות דנן. לטענתה, המלצת שירות המבחן אינה תואמת את חומרת העבירה והאינטרס הציבורי. משכך עתרה למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם לו עתרה, לצד מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי לפקח.

ב"כ הנאשם הלן כנגד מתחם הענישה המחמיר לו עתרה המאשימה, אשר צירפה פסקי דין בעבירות חמורות יותר, והציג פסיקה נגדית. הוא הפנה לחלקו של הנאשם באירוע האלימות, כשמעשיו התמצו בדחיפתו של הפקח, קרי, ברף חומרה שאיננו גבוה. הוא סקר את השינוי שביצע הנאשם בחייו, את מאמציו לשיקום, את התמדתו בטיפול, וכמובן הודייתו בהזדמנות הראשונה ונטילת אחריות על מעשיו. משכך, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם הביע צער על מעשיו, סיפר כי הוא מתבייש וביקש להמשיך בטיפול שמיטיב עמו.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. המתחם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. במעשיו פגע הנאשם ביכולתו של הפקח לאכוף את החוק והסדר הציבורי, ובזכותו להגנה על כבודו, ביטחונו ושלווה נפשו כעובד ציבור המבצע מלאכתו נאמנה. לזכותו של הנאשם - מעשיו לא היו מתוכננים, האלימות הפיזית שנקט מצויה ברף נמוך, ולא הסבה נזק מוחשי. לחובתו - התנהגותו הייתה אלימה ומכוערת, הוא הטיח בעובד הציבור אמירות מבזות ופוגעניות, לא נרגע ולא פסק ממעשיו גם כשהוזמנה משטרה. נהפוך הוא. הנאשם הסלים את מעשיו ובצוותא עם חברו תקפו השניים את הפקח. לא למותר להדגיש כי הנאשם עשה כל זאת על רקע של מה בכך, בקשתו של הפקח כי יסור לשירותים ויימנע מלהטיל את מימיו בחניית השמורה.

בתי המשפט עמדו פעם אחר פעם על החומרה היתרה הגלומה במעשי אלימות כלפי עובדי ציבור. ראו, מבין רבים, רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (2.8.2010):

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

5. למדיניות הענישה הנוהגת ראו: רע"פ 6449/18 נאסר סיאם נ' מדינת ישראל (22.10.18); רע"פ 7398/15 ולדימיר רחמימוב נ' מדינת ישראל (6.11.15); רע"פ 4592/14 דיאנה סרגייב רוטמן נ' מדינת ישראל (25.8.14); רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (9.6.14); רע"פ 4130/12 אחמד אסעד נ' מדינת ישראל (24.5.12); ת"פ (נתניה) 63404-05-18 מדינת ישראל נ' טאקלה (16.7.19); ת"פ (קרית) 27308-02-15 מדינת ישראל נ' יוסף דהן (19.6.17); ת"פ (בית שמש) 29405-06-15 מדינת ישראל נ' ממו (23.3.17); ת"פ (ראשל"צ) 23629-06-15 מדינת ישראל נ' מיכאל פקין (11.1.17); ת"פ (שלום ירושלים) 7030-06-13 מדינת ישראל נ' טור סיני (11.1.15); ת"פ (נתניה) 23726-05-10 מדינת ישראל נ' עדי זינגר (31.12.13). עינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים, ומקובלת עליי טענת ההגנה, לפיה פסקי הדין שהגיש המאשימה אינם מתאימים לנסיבות המקרה שלפנינו, כשבכולם הנסיבות חמורות יותר: תקיפת אנשי סגל רפואי, גרימת חבלות של ממש, ועוד.

6. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

7. לזכות הנאשם: הוא הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן והביע צער על מעשיו. בהמשך לכך שיתף פעולה עם

שירות המבחן (אם כי לא באופן מלא), כשסופו של יום מצאה קצינת המבחן ליתן המלצה חיובית. עוד ראוי לתת את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם, ולהצהרותיו בדבר נכונותו לערוך שינוי בחייו, להתמיד ביציבות תעסוקתית, ולהתנתק מהעולם העברייני.

לחובת הנאשם: לחובתו הרשעה קודמת בעבירת סיוע לניסיון שוד, בגינה נדון אך חודשים ספורים עובר לביצוע מעשיו בהליך דנן. כעולה מהתסקיר, באותו הליך לוה הנאשם תקופה ארוכה על-ידי שירות המבחן, הן בצו פיקוח מעצרים והן בטיפול מתמשך, כאשר בסופו נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, בצד צו מבחן. ניכר כי הרשעתו הקודמת של הנאשם וההליך הטיפולי בו היה נתון, לא נתנו בו אותותיהם. הנאשם לא למד את לקחו ולא נרתע מלשוב ולבצע עבירות אלימות. במצב דברים רגיל היה מקום להפעיל מאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם, אלא שביצוע עבודות השירות התעכב והחל רק לאחר מעשי הנאשם מושא עניינו, ומכאן שהמאסר המותנה איננו בר תוקף. עוד לחובתו של הנאשם, שיתוף פעולה חלקי בלבד עם קצינת המבחן, כשחרף הודייתו בבית המשפט, כפר בפני קצינת המבחן בטענה כי תקף את הפקח.

8. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במעון נווה חורש חדרה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 7.3.22. הנאשם יתייצב ביום 9.5.2022 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוזפון של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים.

ג. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו לפקח (עד תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו עד יום 10.6.22.

ד. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 10.7.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

